

Modlitbový úmysel:

**za rodiny v kríze a po rozvode
a za ich podporu od cirkevného spoločenstva**

Úvodná pieseň: Ty si, Pane, stále pri mne

Spoločná modlitba: Ján Pavol II.: Modlitba za rodinu

Pieseň: Je stále prítomná Tvoja láska

Čítanie Božieho Slova: Ef 5, 20-33

Pieseň: Túžim podobať sa Ti viac

Úvaha: čítanie z apoštolskej exhortácie
pápeža Jána Pavla II. Familiaris
consortio o rodine

Pieseň: Tebe patrí chvála a sláva

Jednotlivé prosby: čítajú jednotliví prítomní z lístkov

Vzývania svätých: s odpoveďou: Oroduj za nás a za naše
rodiny!

Pieseň pred požehnaním: Ctíme túto sviatosť slávnou

Eucharistické požehnanie: s Najsvätejšou Sviatosťou
Oltárnou

Záverečná pieseň: Pane, som tak veľmi rád

Čítanie z listu svätého apoštola Pavla Efezanom

Ustavične vzdávajte vďaky za všetko Bohu a Otcovi
v mene nášho Pána Ježiša Krista
a podriaďujte sa jedni druhým v bázni pred Kristom.

Ženy svojim mužom ako Pánovi,
lebo muž je hlavou ženy, ako je aj Kristus hlavou Cirkvi,
on, Spasiteľ tela.

Ale ako je Cirkev podriadená Kristovi,
tak aj ženy mužom vo všetkom.

Muži, milujte manželky,
ako aj Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu,
aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom,
aby si sám pripravil Cirkev slávnou,
na ktorej niet škvrny ani vrásky, ani ničoho podobného,
ale aby bola svätá a nepoškvrnená.

Tak sú aj muži povinní milovať svoje manželky ako vlastné telá.

Kto miluje svoju manželku, miluje seba samého.

Veď nik nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale živí si ho a opatruje,
ako aj Kristus Cirkev,
lebo sme údmi jeho tela.

Preto muž zanechá otca i matku
a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele.

Toto tajomstvo je veľké;
ja hovorím o Kristovi a Cirkvi.

Ale aj vy, každý jeden nech miluje svoju manželku ako seba samého.
A manželka nech si ctí muža.

Čítanie z apoštolskej exhortácie pápeža Jána Pavla II. Familiaris consortio o úlohách kresťanskej rodiny v dnešnom svete

Muž ako manžel a otec

V rámci manželského a rodinného spoločenstva a jednoty muž je povolaný na to, aby dar a úlohu manžela a otca dokonale spĺňal svojím životom. V manželke vidí, ako sa uskutočňuje Boží plán: *„Nie je dobre, že je človek sám. Urobím mu pomocníka, ktorý mu bude podobný.“* A berie za svoje vlastné aj zvolanie Adama, prvého manžela: *„Toto je konečne kosť z mojich kostí a telo z môjho tela.“*

Pravá manželská láska predpokladá a vyžaduje, aby muž hlboko rešpektoval rovnakú dôstojnosť ženy. Svätý Ambróz píše: *„Nie si pánom, ale manželom; nedostal si otrokyňu, ale manželku. Odplácaj sa jej pozornosťou a buď jej vďačný za lásku.“* Muž má žiť so svojou ženou v „celkom osobitnej forme osobného priateľstva“. Kresťan je ďalej povolaný na to, aby pestoval city novej lásky tým, že svojej manželke preukazuje nežnú a súčasne pevnú lásku, akou Kristus miluje Cirkev. Láska k manželke ako matke, ako aj láska k deťom sú pre muža prirodzenou cestou k pochopeniu a uskutočňovaniu svojho otcovstva. Najmä tam, kde spoločenské a kultúrne podmienky ľahko privádzajú otca k určitému odstupu od rodiny alebo aspoň k jeho menšej účasti na výchove, treba sa usilovať o to, aby v spoločnosti znova zavládlo presvedčenie, že úloha a poslanie otca v rodine a pre rodinu majú jedinečný a dôležitý význam. Sama skúsenosť učí, že otcova neprítomnosť spôsobuje psychologické a mravné poruchy, ako aj vážne ťažkosti v rodinných vzťahoch; podobne aj naopak: deprimujúca prítomnosť otca, najmä tam, kde sa ešte aj dnes vyskytuje prílišné panstvo mužov, čiže zneužívanie predností mužských vlastností, čím sa ponížuje žena a prekáža sa rozvoj zdravých rodinných vzťahov.

Muž, ktorý tu na zemi znova robí zjavným a prežíva Božie otcovstvo, je povolaný na to, aby zabezpečoval harmonický rozvoj všetkých členov rodiny. Túto úlohu splní, ak si bude veľkodušne uvedomovať zodpovednosť za život pod matkiným srdcom, ak sa bude vo zvýšenej miere usilovať zúčastňovať sa spolu s manželkou na výchove, ak bude vykonávať prácu, ktorá nerozvracia, ale povznáša rodinu v jej súdržnosti a pevnosti, a napokon, ak bude vydávať

svedectvo zrelého kresťanského života, ktoré účinnejšie privádza deti k živému stretnutiu s Kristom.